

[Alfred Jensen.]

Jeg skal ikke komme ind på flere problemer i denne forbindelse. Jeg mener, at jeg tilstrækkelig tydeligt ved første behandling har klargjort, hvad vi mener der burde være sat ind på i denne forbindelse; vi mener, at der er dækning ude i befolkningen for sådanne synspunkter. Jeg vil også tro, at udvalget og ikke mindst socialdemokratiets medlemmer har erfaret, hvordan stemningen er ude i befolkningen.

Når jeg ser på udvalgets betænkning og på nogle af ændringsforslagene, mærker jeg også en erkendelse af, at man faktisk var gået for vidt med hensyn til afvikling af lejerbeskyttelsen, fordi der endnu mangler lejligheder og også visse steder værelser.

Det er klart, at den kommunistiske gruppe, der har fremført ønske om beskyttelse for dem, der bor i enkeltværelser, med tilfredshed ser på ændringsforslag nr. 23, der går ud på en indføjelse af et nyt kapitel. Jeg skal ikke komme ind på betragtninger over dette i denne omgang; jeg skal senere knytte en enkelt bemærkning hertil i forbindelse med et underændringsforslag, vi har stillet.

På samme måde forholder det sig med bopælskravet. Jeg har tidligere påvist, at det var urimeligt at lade bopælskravet falde. Der blev her i salen yderligere gjort opmærksom på, hvor skæbnesvangert det ville være for visse store bykommuner: Odense, Ålborg, Århus, Randers og Esbjerg. Det er derfor med tilfredshed, jeg ser, at man har taget hensyn til de synspunkter, der blev fremført, og udarbejdet ændringsforslag nr. 24, der ikke alene tager sigte på at opretholde bopælskravet yderligere et år frem i tiden, men også drager nabokommunerne til de store købstadkommuner, jeg nævnte før, med ind under bopælskravet. Det er en erkendelse af, at der ikke alene var en mangel i lovforslaget, men også i den gældende lov.

På samme måde er ændringsforslag nr. 5 til § 52, som det ærede medlem hr. Carl P. Jensen også omtalte udførligt, udtryk for, at der var en væsentlig mangel i lovforslaget. Vi kan naturligvis kun være tilfreds med, at man har været opmærksom herpå og taget hensyn hertil.

Hvad de øvrige ændringsforslag angår, skal jeg ikke komme ind på hvert enkelt.

Det vil ikke være nødvendigt for mig. Jeg skal begrænse mig til at omtale de ændringsforslag, som vi ikke er indforstået med. Det drejer sig for det første om ændringsforslag nr. 1, der har til formål at indføre en skærpelse i § 37, stk. 2. Vi mener ikke, der skal være nogen skærpelse her, og vil derfor stemme mod dette ændringsforslag.

Ligeledes vil vi stemme mod ændringsforslag nr. 7 til § 65, stk. 1, nr. 5; det drejer sig om en udvidelse af opsigelsesretten. Ændringsforslaget går ud på, at hvor der er 2 medejere, har de, for så vidt medejerskabet har strakt sig over 5 år og begge ejere er over 65 år, begge mulighed for at få en lejlighed i ejendommen. Vi mener, at en sådan udvidelse er urimelig, og derfor ønsker vi at stemme mod ændringsforslaget.

Ændringsforslagene nr. 10 til § 67 og nr. 21 til § 115, der drejer sig om en begrænsning af de beløb, der stilles til rådighed for indvendig og udvendig vedligeholdelse, kan vi ikke se nogen berettigelse for, og vi vil derfor stemme imod.

Vi ser heller ikke, der er nogen rimelighed i at undtage lejemaal om garager fra huslejerestriktionerne, det, som ændringsforslag nr. 15 til § 106, stk. 1, tager sigte på. Vi mener, det er nødvendigt med en kontrol her. Antallet af biler vil vel stige og stige, og derfor vil presset på garagelejen næppe aftage, men snarere gå den modsatte vej. Også dette ændringsforslag vil vi altså stemme imod.

Ændringsforslag nr. 18 til § 109, stk. 2, om frivillige lejeforhøjelser indser vi ikke berettigelsen af. Jeg ser meget vel, at man taler om forøget brugsret og forøget brugsværdi, men vi mener, at der er muligheder nok for at imødekomme ønsker på dette område i lejeloven, og vi frygter for, at hvis man gennemfører en sådan bestemmelse, vil frivillige lejeforhøjelser ud over, hvad der egentlig er hjemlet her, blive følgen deraf. Derfor går vi også imod denne ændring.

Ændringsforslag nr. 26 til § 134 går ud på, at stk. 2 udgår, og det kan vi heller ikke gå ind for. Det drejer sig om at ophæve den ret, som man herigennem ville hjemle bolignævnet til at tilsidesætte en udlejers indvendinger mod at godkende aftale om bytte af lejligheder. Jeg rejste i fjor, da vi behandlede lejeloven, spørgsmålet om en